

○ (๓๑)
คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ สวอ.๖๔/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๔๖/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลอุทธรณ์ภาค ๓

วันที่ ๓ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ความอาญาและคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดชัยภูมิ	โจทก์
		นางสุณี นาริน	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ ความผิดต่อพระราชบัญญัติป่าไม้
ความผิดต่อพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ

โจทก์และจำเลย อุทธรณ์ คำพิพากษา

ศาลจังหวัดชัยภูมิ	ลงวันที่	๒๘	เดือน	สิงหาคม	พุทธศักราช	๒๕๖๑
ศาลอุทธรณ์ภาค ๓	รับวันที่	๑๒	เดือน	มีนาคม	พุทธศักราช	๒๕๖๒

/โจทก์ฟ้องว่า

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๒ -

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๙ เวลากลางวันต่อเนื่องกันตลอดมา จำเลยบุกรุกเข้าไปยึดถือครอบครอง ทำประโยชน์ ก่อสร้าง แผ้วถาง ทำลายป่า ในที่ดินบริเวณป่าเหวน้ำโตน ตำบลห้วยแย้ อำเภอหนองบัวระเหว (เดิมเป็นกิ่งอำเภอหนองบัวระเหว) จังหวัดชัยภูมิ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติ เนื้อที่ ๑๑ ไร่ ๓ งาน ๗๓ ตารางวา โดยการใช้เครื่องจักรไม่ทราบชนิด ประเภหมีดจอบ และอุปกรณ์อื่น ๆ ไถถากถางต้นหญ้าวัชพืชและตัดต้นไม้ปรับปรุงพื้นดินบริเวณดังกล่าวเพื่อเตรียมแปลงปลูkmันสำปะหลัง อันเป็นการทำลายป่า ยึดถือครอบครองป่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น กระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ ทำให้เสื่อมสภาพแก่ดิน หิน กรวด ทราย ทำให้เสื่อมสภาพซึ่งไม้ ยางไม้ แร่หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น เป็นการเข้าไปดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์ภายในเขตอุทยานแห่งชาติ และอันเป็นการทำลายหรือเป็นเหตุให้เกิดการทำลาย หรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จำเลยจึงมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายตามมูลค่าของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย เสียหาย เป็นเงิน ๔๓๙,๐๒๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ

○ (๓๑ พ.)

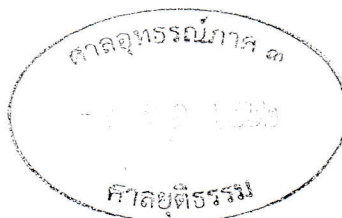
- ๓ -

ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ตรวจพบว่าจำเลยทำให้
ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายเสียหายเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ เหตุเกิดที่ตำบลห้วยแย้
อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๔, ๕๔,
๕๕, ๗๒ ตริ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๔, ๕, ๖, ๙, ๑๔, ๒๖/๔,
๒๖/๕, ๓๑ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๔, ๕, ๖, ๘, ๑๖ (๑) (๒) (๔) (๑๓),
๒๔, ๒๗ ให้จำเลย คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของจำเลยรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือนำ
สิ่งใด ๆ อันก่อให้เกิดการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติออกจากป่าสงวนแห่งชาติและ
อุทยานแห่งชาติภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายของทรัพยากรธรรมชาติ
๔๓๙,๐๒๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๙
จนกว่าจะชำระเสร็จแก่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

จำเลยให้การปฏิเสธและให้การในคดีส่วนแบ่งว่า จำเลยไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้อง

เพราะมีการประกาศเขตอุทยานแห่งชาติทับที่ดินของจำเลยซึ่งทำกินและอาศัยมาก่อน การคิดคำนวณ

/ค่าเสียหาย

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๔ -

ค่าเสียหายของโจทก์ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ และฟ้องโจทก์เคลือบคลุม ขอให้ยกฟ้อง

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง, ๗๒ ตีร์ วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๑๔, ๓๑ วรรคหนึ่ง (เดิม) พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๔) (๑๓), ๒๔, ๒๗ เป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๑๔, ๓๑ วรรคหนึ่ง (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๘ เดือน ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๕ เดือน ๑๐ วัน ให้จำเลย คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของจำเลยรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือนำสิ่งใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ ออกจากเขตป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติ และให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๙

/เป็นต้นไป

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๕ -

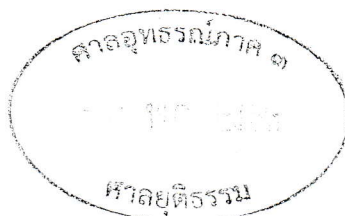
เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

โจทก์และจำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ แผนกคดีสิ่งแวดล้อม ตรวจสอบจำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริง

รับฟังเป็นยุติในเบื้องต้นว่า ตามวันเวลาเกิดเหตุในฟ้อง จำเลยบุกรุกเข้าไปยึดถือครอบครอง ทำประโยชน์
กันสร้าง แนวทาง ทำลายป่า ในที่ดินซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติตามแผนที่แสดงแปลง
ตรวจยึดพื้นที่รายงานสุณีน นาริน เนื้อที่ ๑๑ ไร่ ๓ งาน ๗๓ ตารางวา ที่อยู่ในกรอบสีแดงตาม
แผนที่แปลงตรวจยึดเอกสารหมาย จ.๘ และภาพถ่ายหมาย จ.๙ มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์
ของจำเลยประการแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ โดยจำเลยอุทธรณ์ว่านายสนอง การปลูก
และนายจิระศักดิ์ กิ่งชัยภูมิ พยานโจทก์ทั้งสองปากซึ่งเป็นพนักงานพิทักษ์ป่าของอุทยานแห่งชาติไทรทอง
มิใช่ผู้มีอำนาจดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษตามกฎหมายได้ เพราะเมื่อมีการแบ่งแยกกรมป่าไม้และ
กรมอุทยานฯในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว บุคลากรและเจ้าหน้าที่ของ
อุทยานแห่งชาติไทรทองจึงอยู่ภายใต้สังกัดกรมอุทยานฯ เท่านั้น มิได้มีอำนาจตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ

/ด้วย

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๖ -

ด้วย เห็นว่า นายสนองและนายจรัสศักดิ์ ต่างเบิกความว่า พยานทั้งสองรับราชการตำแหน่งพนักงานพิทักษ์ป่า มีหน้าที่ออกตรวจปราบปรามและจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้และพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติซึ่งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติไทรทอง เมื่อที่ดินที่เกิดเหตุมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติตามเอกสารหมาย จ.๑ และ จ.๒ ทั้งปิดป้ายประกาศแนวเขตให้ประชาชนทั่วไปทราบตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๗ และ จ.๑๘ ดังนั้น ที่ดินที่เกิดเหตุจึงเป็นทั้งป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติ การที่นายสนองและนายจรัสศักดิ์ เจ้าพนักงานพิทักษ์ป่าอุทยานแห่งชาติไทรทอง ตรวจสอบขอคืนที่ดินที่เกิดเหตุซึ่งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเป็นการกระทำตามหน้าที่ และความผิดตามฟ้องในคดีนี้เป็นคดีอาญาต่อแผ่นดิน ซึ่งเป็นความผิดต่อรัฐ พนักงานสอบสวนย่อมมีอำนาจทำการสอบสวนได้โดยไม่ต้องมีคำร้องทุกข์ตามระเบียบ ดังนั้น ผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษให้ดำเนินคดีนี้ได้ ผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษจะเป็นผู้ใดจึงหาไม่มีความสำคัญไม่ อุทธรณ์ของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยประการต่อมาว่า จำเลยกระทำความผิดตามที่ศาลชั้นต้นพิพากษาหรือไม่ โจทก์มีนายสนองและนายจรัสศักดิ์ พนักงานพิทักษ์ป่าของอุทยาน

/แห่งชาติไทรทอง

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๗ -

แห่งชาติไทรทอง เป็นพยานเบิกความสอดคล้องตอกันว่า พื้นที่อุทยานแห่งชาติไทรทองได้กำหนดให้เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติตามกฎหมายกระทรวงและพระราชกฤษฎีกาเอกสารหมาย จ.๑ และ จ.๒ และประกาศให้ราษฎรในพื้นที่ทราบตามเอกสารหมาย จ.๓ และ จ.๔ นอกจากนี้ยังมีการปิดป้ายประกาศเขตอุทยานแห่งชาติและแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ปรากฏตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๗ และ จ.๑๘ ที่ดินที่เกิดเหตุคือ บริเวณป่าเหวน้ำโตน ตำบลห้วยแย้ อำเภอนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ พยานทั้งสองกับพวกพร้อมกันไปตรวจสอบที่ดินที่เกิดเหตุพบว่า เป็นไร่มันสำปะหลัง อายุประมาณ ๒ เดือน จำเลยกำลังถอนหญ้าในไร่มันสำปะหลังดังกล่าว จำเลยไม่มีรายชื่อว่าอยู่ก่อนมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ที่อนุโลมให้ทำกินในพื้นที่ป่าสงวนและอุทยานแห่งชาติไทรทองต่อไปได้ ตามบัญชีรายชื่อพิสูจน์สิทธิปี ๒๕๕๑ จำเลยไม่มีเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ใด ๆ ในที่ดินดังกล่าว จำเลยนำซีพื้นที่ที่ครอบครองและมีการจับพิกัดด้วยจีพีเอสจากสัญญาณจันดาวเทียม ได้เนื้อที่ประมาณ ๑๘ ไร่ ๑ งาน ๕๙ ตารางวา จำเลยยินยอมส่งมอบพื้นที่คืนและลงลายมือชื่อในบันทึกข้อตกลงเอกสารหมาย จ.๕ พยานทั้งสองกับพวกจึงผ่อนผันให้

/จำเลย

○ (๓๑ พ.)

- ๘ -

จำเลยเก็บเกี่ยวผลผลิตและให้จำเลยออกจากพื้นที่ภายในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๙ ต่อมาเมื่อ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ พยานทั้งสองกับพวกเข้าตรวจสอบพื้นที่ที่เกิดเหตุอีกครั้ง พบว่าจำเลย เก็บเกี่ยวผลผลิตมันสำปะหลังออกไปเกือบหมดแล้ว จำเลยรับว่าจะออกจากพื้นที่และจะไม่เข้ามา ปลุกมันสำปะหลังอีก ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๙ พยานทั้งสองกับพวกเดินทางไปที่ดิน ที่เกิดเหตุอีกครั้งหนึ่ง พบต้นมันสำปะหลังอายุประมาณ ๒ เดือน จึงทำการจับพื้กัดจีพีเอสด้วย สัญญาณจานดาวเทียม ได้น้ำที่ที่ปลุกมันสำปะหลังใหม่ ๑๑ ไร่ ๓ งาน ๗๓ ตรารางวา ตามภาพถ่ายหมาย จ.๙ จำเลยแจ้งว่าไม่มีที่ดินทำกินจึงบุกรุกอุทยานแห่งชาติ นายสนองจึงทำบันทึก การตรวจยึดพื้นที่ที่เกิดเหตุและแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนที่มีอำนาจให้ดำเนินคดีแก่จำเลยเป็นคดีนี้ ที่จำเลยอุทธรณ์ว่า การขอคืนพื้นที่ของพยานโจทก์ทั้งสองซึ่งเป็นพนักงานพิทักษ์ป่ากับพวกหาได้ ดำเนินการหรือนำนโยบายตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๖/๒๕๕๗ มาดำเนินการให้เป็นไป ตามคำสั่งไม่ จำเลยอยู่ในข่ายที่จะได้รับประโยชน์ตามคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๖/๒๕๕๗ เพราะอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เกิดเหตุทำประโยชน์มาอย่างยาวนานหลายสิบปี

/หาใช่เพิง

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๙ -

หาใช้เพื่งครอบครองใหม่ การขอคืนพื้นที่ของพยานโจทก์ทั้งสองกับพวกจึงไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของ
คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๖/๒๕๕๗ เห็นว่า คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๔/๒๕๕๗
และ ที่ ๖๖/๒๕๕๗ เป็นคำสั่งที่กำหนดภารกิจและอำนาจหน้าที่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการ
ปราบปรามและจับกุมผู้บุกรุก ยึดถือ ครอบครอง ทำลาย หรือกระทำความด้วยประการใด ๆ อันเป็น
การทำให้เสื่อมเสียแก่สภาพป่า โดยต้องไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้ยากไร้ ผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ที่มีไร
ที่ดินทำกิน ซึ่งอาศัยอยู่ในที่ดินเดิม ๆ ก่อนคำสั่งมีผลบังคับใช้ ยกเว้นผู้ทีบุกรุกใหม่จะต้อง
ดำเนินการสอบสวนและพิสูจน์สิทธิ เพื่อกำหนดวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมและดำเนินการตามขั้นตอน
อันเป็นแนวทางในการดำเนินการเพื่อผ่อนผันให้แก่ราษฎร นายจีระศักดิ์ เบิกความในปัญหานี้ว่า
ในปี ๒๕๕๗ ได้มีคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๖๔/๒๕๕๗ เพื่อขอคืนพื้นที่ป่าจากราษฎรที่
บุกรุกนั้น เจ้าหน้าที่ได้มีการตรวจสอบรายชื่อว่าบุคคลใดทำประโยชน์ในเขตอุทยานบ้าง และตรวจสอบ
ว่าเป็นผู้มีชื่อมีสิทธิตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๕๕๑ หรือไม่ หากผู้ใดไม่มีชื่อได้บุกรุกก็จะได้ขับไล่
และขอคืนพื้นที่ บัญชีได้มาจากคณะกรรมการตรวจสอบพิสูจน์สิทธิเมื่อปี ๒๕๕๑ เอกสารหมาย จ.๒๑

/ปรากฏว่า

○ (๓๑ พ.)

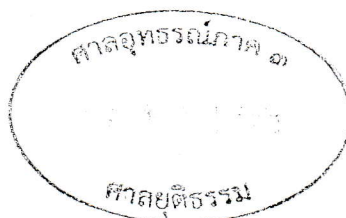

สำหรับศาลใช้

- ๑๐ -

ปรากฏว่าไม่มีชื่อจำเลย หากจำเลยครอบครองและทำประโยชน์และครอบครองตลอดมาอย่างยาวนาน เหตุใดไม่ดำเนินการขอพิสูจน์สิทธิดังราษฎรอื่นตามรายชื่อเอกสารหมาย จ.๒๑ ดังกล่าว ส่วนพยาน จำเลยปากนางแป้น กองศรี ไม่ได้เบิกความยืนยันว่าเห็นจำเลยทำประโยชน์ในที่ดินที่เกิดเหตุมาเป็น เวลานานก่อนมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ จริงหรือไม่ ส่วนนายหนูเกณฑ์ จันทาสี เบิกความว่าที่ดินแปลงที่เกิดเหตุมีนายสุพันธ์ นาริน ความจริงเป็นนาง บุตรสะใภ้ของจำเลยไป แจ้งการครอบครองตามเอกสารหมาย ล.๒๗ เห็นว่า นายหนูเกณฑ์ไม่ใช่คณะกรรมการตรวจสอบพิสูจน์สิทธิ เมื่อปี ๒๕๕๑ จึงไม่อาจยืนยันได้ว่าที่ดินที่เกิดเหตุได้พิสูจน์สิทธิว่าครอบครองมาก่อนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ หรือไม่ ทั้งจำเลยไม่นำบุตรชายหรือบุตรสะใภ้ตามที่กล่าวอ้างว่า ครอบครองต่อจากจำเลยมาเบิกความสนับสนุน การกล่าวอ้างของจำเลยจึงเลื่อนลอยไม่มีน้ำหนักแก่ การรับฟัง เมื่อจำเลยยังยินยอมขอคืนพื้นที่ให้แก่รัฐตามบันทึกข้อตกลงขอคืนพื้นที่เอกสารหมาย จ.๕ ที่เป็นการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายขอคืนพื้นที่ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๔/๒๕๕๗ และ ที่ ๖๖/๒๕๕๗ ซึ่งเป็นการกระทำโดยชอบแล้ว และจำเลยไม่มีชื่อตามบัญชีรายชื่อ

/ผอ.นพ.น

○ (๓๑ พ.)

- ๑๑ -

ผ่อนผันให้ครอบครองทำกินตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ แสดงว่าจำเลยได้ครอบครองที่ดินอันอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติ โดยไม่มีข้อผ่อนผันที่จะอ้างได้ตามกฎหมาย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานเข้ายึดถือครอบครองทำประโยชน์ ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติตามที่ศาลชั้นต้นพิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ แผนกคดีสิ่งแวดล้อมเห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยและโจทก์ต่อมาว่า จำเลยต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายหรือไม่ เพียงใด โดยจำเลยอุทธรณ์ว่า พื้นที่ที่จำเลยครอบครองเป็นพื้นที่ที่ผ่านการทำประโยชน์มานานแล้ว และรัฐไม่เคยดำเนินคดีแก่จำเลยมาก่อนเลย พยานโจทก์ไม่ได้นำสืบให้เห็นว่ามีการทำลายป่าอย่างไร หรือปรากฏต่อต้านไม่อยู่ในแปลงที่ดินที่เกิดเหตุ จึงไม่มีสภาพเป็นป่า จำเลยหาได้ทำลายหรือทำให้เสื่อมสภาพความเป็นป่าแต่อย่างใด เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า จำเลยบุกรุกเข้าไปปลุกมันสำปะหลังในพื้นที่ที่เกิดเหตุ เนื้อที่ ๑๑ ไร่ ๓ งาน ๗๓ ตารางวา ตั้งอยู่ที่ตำบลห้วยแย้ อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติและ

/อุทยานแห่งชาติ

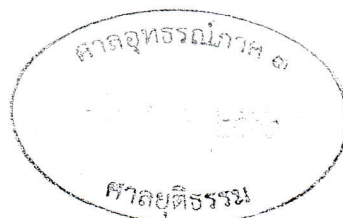
○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๑๒ -

อุทยานแห่งชาติ อันเป็นการทำลายหรือเป็นเหตุให้เกิดการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จำเลยต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเสียหายตามมาตรา ๒๖/๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ส่วนจะต้องรับผิดชอบเพียงใดนั้น เห็นว่า โจทก์มีนายเกริกฤทธิ์ มุกดา เจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญงานเบิกความว่า หลังจากได้รับหนังสือจากอุทยานแห่งชาติไทรทอง ให้ประเมินความเสียหายในพื้นที่ที่เกิดเหตุ ซึ่งมีเนื้อที่ ๑๑ ไร่ ๓ งาน ๗๓ ตารางวา พยานเดินทางไปสำรวจพื้นที่ที่เกิดเหตุและพื้นที่ป่าตัวอย่างที่อยู่ใกล้กัน เพื่อวัดเส้นรอบวงของต้นไม้ พื้นที่หน้าตัดของต้นไม้ ความสูงต้นไม้เฉลี่ย ความลาดชันและความยาวด้านลาดเทของดิน เก็บตัวอย่างดินรวม ๗ จุด เปรียบเทียบกันทั้งสองแปลง แล้วนำข้อมูลทั้งหมดเข้าโปรแกรมคิดคำนวณค่าเสียหาย ปรากฏว่าได้ค่าเสียหาย ๔๓๙,๐๒๗ บาท ตามตารางคำนวณหาผลรวมพื้นที่หน้าตัดลำต้นและความสูงโดยเฉลี่ยของต้นไม้และโปรแกรมคิดค่าเสียหายเอกสารหมาย จ.๑๑ เห็นว่า โปรแกรมการคิดค่าเสียหายทางคอมพิวเตอร์เอกสารหมาย จ.๑๑ ที่โจทก์ได้จัดทำขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในการประเมินมูลค่าความเสียหายตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ สร้างความเป็นธรรมในการพิจารณา

/พิพากษาคดี

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๑๓ -

พิพากษาคดีความ และเพื่อความสะดวกในการพิจารณารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม และในแบบจำลองดังกล่าวจะนำข้อมูลลักษณะทั่วไปของพื้นที่ และลักษณะของดินที่ถูกทำลายกับดินบริเวณพื้นที่ป่าไม้ที่เหลืออยู่โดยรอบใส่เข้าไปเพื่อคำนวณค่าเสียหายที่ถูกต้องและเป็นธรรม ซึ่งในการคิดคำนวณค่าเสียหายทางสิ่งแวดล้อมในคดีนี้ปรากฏในโปรแกรมคิดค่าเสียหายเอกสารหมายเลข ๑๑ ก็ระบุข้อมูลทางสิ่งแวดล้อมของป่าที่จำเลยทำลาย เช่นว่า ชนิดป่าเต็งรัง พื้นที่หน้าตัดต้นไม้ ความสูงต้นไม้อัตโนมัติขนาดพื้นที่ที่ถูกทำลาย ความลาดชัน ความยาวด้านลาดเท และอื่น ๆ เมื่อใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์แล้วสามารถคำนวณค่าเสียหายทั้งหมดเป็นเงิน ๔๓๙,๐๒๗ บาท ตามที่โจทก์ฟ้องมา ซึ่งโจทก์เป็นหน่วยงานของรัฐ การคิดคำนวณค่าเสียหายดังกล่าวเป็นไปตามหลักวิชาการและสากล จึงมีความน่าเชื่อถือและเหมาะสมพอสมควร ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ แผนกคดีสิ่งแวดล้อมจึงเห็นสมควรกำหนดให้โจทก์พร้อมดอกเบี้ยตามที่ขอมา อุทธรณ์ของโจทก์ฟังขึ้น ส่วนอุทธรณ์ของจำเลยฟังไม่ขึ้น

อนึ่ง โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยกระทำความผิดระหว่างวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙

/มีผลใช้

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๑๔ -

มีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และตาม ๓๑ วรรคหนึ่ง ที่แก้ไขใหม่ กำหนดระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท แต่ศาลชั้นต้น มิได้ปรับบทลงโทษและวางโทษตามกฎหมายใหม่ ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ แผนกคดีสิ่งแวดล้อม จึงเห็นสมควร ปรับบทลงโทษตามกฎหมายใหม่ดังกล่าว ส่วนระวางโทษที่กำหนดใหม่ แม้ศาลชั้นต้นจะวางโทษจำคุก ต่ำกว่ากำหนดโทษที่แก้ไขใหม่ แต่เมื่อโจทก์มิได้อุทธรณ์ให้เพิ่มเติมโทษจำเลย ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ แผนกคดีสิ่งแวดล้อม จึงไม่อาจพิพากษาเพิ่มเติมโทษจำเลยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๒๑๒ และคดีนี้เป็นคดีแพ่งที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ศาลชั้นต้นยังไม่มีคำสั่งใน เรื่องค่าฤชาธรรมเนียม ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ แผนกคดีสิ่งแวดล้อม เห็นควรสั่งให้ถูกต้อง

พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๑๔ ให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) กับให้จำเลยชดให้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๔๓๙,๐๒๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไปจนกว่าจะ

/ชำระเสร็จ

○ (๓๑ พ.)

- ๑๕ -

ชำระเสร็จแก่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษา
ศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ.

นางยุพา วงศ์ทองทิว

นางสาวธัญลักษณ์ นาควิษระ

นายวชิระ เศษแสงศรี

ศาลจังหวัดสุพรรณบุรี

[12 มิ.ย. 2562]

เมื่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรีพิจารณาคดีที่ ๑๐๖/๒๕๖๒ ระหว่าง นายสมชาย ใจดี โจทก์ กับ นายสมชาย ใจดี ผู้ต้องหา

อันว่านายสมชาย ใจดี ผู้ต้องหา ได้กระทำความผิดฐานลักทรัพย์ ตามฟ้อง

โดยมีพฤติการณ์ดังต่อไปนี้

1. นายสมชาย ใจดี

นายสมชาย ใจดี
นายสมชาย ใจดี

๑๒ มิ.ย. ๒๕๖๒ ศาล